

Πρωτ. Ματθαίος Χάλαρης: «Δεν γεννηθήκαμε για να πεθάνουμε, η αποστολή μας είναι να γίνουμε ένα με τον Θεό μας»

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Η άνοδος του ανθρώπου γίνεται δια της μετανοίας, η κάθοδος του Θεού γίνεται δια της φιλανθρωπίας

Άρα τι γίνεται ο πιστός όταν φτάνει στο σημείο να ανοίξει το στόμα του και να

πάρει μέσα του το Σώμα και το Αίμα του Χριστού; Όχι ένας Μωυσής που πήρε το δεκάλογο, όχι ένας άγγελος ο οποίος υμνεί τον Θεό, αλλά μία χριστοφόρος ύπαρξη, δηλαδή ένα πρόσωπο όπου γίνεται σκηνή του Θεού. Να γιατί το Σινά της Π. Διαθήκης είναι πολύ μικρότερο θεολογικά από το Σινά της Κ. Διαθήκης που είναι η θ. Λειτουργία, η αγία τράπεζα.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Ομιλία με θέμα “Η Παλαιά Διαθήκη ως χειραγωγός στην πνευματική ζωή”, πραγματοποίησε την Τετάρτη 12 Νοεμβρίου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Πρωτοπρεσβύτερος Ματθαίος Χάλαρης.

Προηγήθηκε η Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο και η ομιλία εντάσσεται στο πλαίσιο των καθημερινών εκδηλώσεων και δράσεων του Ναού, με τον τίτλο “ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...”

Η ομιλία του π. Ματθαίου ήταν ένα νοερό ταξίδι στην εποχή εκείνη που οι Ισραηλίτες έχουν στρατοπεδεύσει μπροστά στο όρος Σινά και ο Μωυσής, ως εκπρόσωπός τους, παίρνει την εντολή από το Θεό να ανέβει στην κορυφή του όρους αυτού, για να πάρει από τα χέρια του Θεού τον λεγόμενο Δεκάλογο. Στόχος αυτού του ταξιδιού ήταν η κατανόηση του πλούτου που κρύβει η Παλαιά Διαθήκη, τον οποίο δεν έχουμε, όπως θα έπρεπε, εκτιμήσει.

Όρος Σινά

Η επιλογή αυτού του στιγμιότυπου από την σαραντάχρονη πορεία του Ισραήλ μέσα στην έρημο, έχει πολλά να μας πει, είπε ο ομιλητής, για το πως κι εμείς πρέπει να προετοιμαζόμαστε, για να πάρουμε από το Θεό αυτό που θα μας δώσει. Ο Θεός καλεί έναν άνθρωπο να συναντηθεί μαζί του. Είναι μεγαλειώδες το γεγονός. Ο Δημιουργός να συναντηθεί με το δημιούργημα. Ο Θεός, ο πλάστης όλου του σύμπαντος να κάνει τον άνθρωπο συνομιλητή του.

Και είπε μεταξύ άλλων:

“Όταν λοιπόν είμαστε στη θ. Λειτουργία, έχουμε καταλάβει ποιος είναι ο σκοπός της παρουσίας μας μέσα σε αυτόν εδώ τον ιερό χώρο; Πολλοί από εμάς εύκολα και λίγο επιπόλαιο δίνουν την απάντηση, “πάω να κάνω την προσευχή μου”. Το χειρότερο από θεολογικής πλευράς, “πάω να εκπληρώσω το καθήκον μου το θρησκευτικό”. Όλα αυτά δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Διότι η παρουσία του πιστού μέσα σε αυτό τον χώρο είναι μία και μοναδική. Έρχεται για να συναντηθεί με το Θεό. Αν αυτό το είχαμε συνειδητοποιήσει από την ώρα που ξεκινάμε από το σπίτι μας, είναι βέβαιο ότι θα είχαμε κάνει και την κατάλληλη προετοιμασία. Η συνάντησή μας με το Θεό είναι ένα συναρπαστικό και ταυτόχρονα συγκλονιστικό γεγονός. Ποιος μπορεί αυτό να το προσπεράσει σαν κάτι το οποίο γίνεται μόνο και μόνο γιατί πρέπει να το κάνει; Κι εδώ ερχόμαστε να κάνουμε μία συνάντηση η οποία δεν έχει τον χαρακτήρα του εγώ και Εκείνος, αλλά του Εμείς, γινόμαστε ένα με το πρόσωπο που θα συναντηθούμε.”

Ένα άλλο σημείο που κάνει εντύπωση είναι ότι ο Θεός θα κατέβει επάνω στην κορυφή ενός όρους. Και αυτό προκαλεί εντύπωση και στους ίδιους τους Ισραηλίτες. Γιατί άραγε πάνω σε ένα όρος να κατέβει ο Θεός; Δεν θα μπορούσε να κατέβει σε μια πεδιάδα και να μιλήσει μαζί τους; Η απάντηση, όπως τόνισε ο π. Ματθαίος, βρίσκεται στο εξής. Όπου όρος εκεί και κάτι το υπερυψωμένο, κάτι το υπεράνω της επιφάνειας της καθημερινής. Η συνάντηση του Θεού με το Μωυσή πρέπει να γίνει σε ένα σημείο που είναι πάνω από τα καθημερινά, γήινα πράγματα. Πρέπει ο Μωυσής να καταλάβει ότι θα αφήσει πίσω του οτιδήποτε καθημερινό και κοσμικό.

Σε αντιστοιχία πλέον με εμάς, θα λέγαμε “πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν” προκειμένου να συναντηθούμε εκεί που ο Θεός ορίζει τον τόπο της συνάντησής μας, έτσι ώστε να γίνουν δύο κινήσεις. Από την πλευρά την ανθρώπινη η κίνηση της ανόδου, από την πλευρά του Θεού η κίνηση της καθόδου.

“Και κάπου εκεί είναι το σταυροδρόμι. Η άνοδος του ανθρώπου γίνεται δια της μετάνοίας, η κάθοδος του Θεού γίνεται δια της φιλανθρωπίας. Η άνοδος του ανθρώπου γίνεται δια της φιλοθεΐας και η κάθοδος του Θεού γίνεται με κίνητρο την αγάπη, γιατί η αγάπη δεν κλείνει το πρόσωπο στον εαυτό του αλλά γυρεύει τρόπο για να εκφράσει, να βγάλει προς τα έξω αυτό το οποίο συμβαίνει μέσα του. Στην περίπτωση του Θεού να βγάλει προς τα έξω τον πλούτο, αυτόν τον ωκεανό της χάριτος που βρίσκεται μέσα στα σπλάχνα ελέους του Θεού.”

Συνάντηση με το Θεό

Βλέπουμε σιγά σιγά να ξετυλίγεται αυτό το οποίο συμβολίζει και προεικονίζει η προετοιμασία των Ισραηλιτών σε σχέση με εμάς που είμαστε στην Καινή Διαθήκη. Η συνέχεια, μας ξεκαθαρίζει τους παραλληλισμούς.

Πάει λοιπόν ο Μωυσής να συναντήσει τον Θεό, έρχεται ο πιστός για να συναντήσει τον Χριστό. Όταν ανεβαίνει ο Μωυσής πάει να συναντήσει τον Θεό για να του δώσει το λόγο Του, δηλαδή αυτά που πρόκειται να κάνουν οι Ισραηλίτες, τις δέκα εντολές. Όταν έρχεται ο πιστός σε αυτό το νοερό Σινά, που είναι ο κάθε Ναός και ιδιαιτέρως στην κορυφή, επάνω στην αγία τράπεζα, εκεί θα κατέβει ο Θεός. Και απέναντι στο Θεό που βρίσκεται πάνω στην αγία τράπεζα, με την εικόνα της θ. Κοινωνίας που είναι το Σώμα Του και το Αίμα Του, βρισκόμαστε στρατοπεδευμένοι όλοι εμείς, οι οποίοι έχουμε ένα κοινό στοιχείο με όλους τους Ισραηλίτες. Είμαστε κι εμείς οδίτες, συνοδοιπόροι, ξεκινώντας από τη γη της αιχμαλωσίας, που ήτανε η – προ βαπτίσματος – κατάσταση μας, για να φτάσουμε στη γη της επαγγελίας που είναι η βασιλεία των ουρανών.

Στην Π. Διαθήκη ο Μωυσής πήγε να πάρει εντολές. Εμείς, στην Κ. Διαθήκη στο δικό μας το Σινά, που είναι ο Ναός πάμε να πάρουμε τον εντολοδόχο, τον ίδιο τον Θεό. Άρα είναι μεγαλειώδες πολύ περισσότερο αυτό που ζούμε εμείς στην Κ. Διαθήκη, από αυτό που έζησε ο Μωυσής στην Π. Διαθήκη.

Και ο π. Ματθαίος συνεχίζει την εξιστόρηση, μαζί και την ερμηνεία των γεγονότων: “Λέει το ιερό κείμενο στη συνέχεια ότι αυτή η συνάντηση θα γίνει μέσα σε μία νεφέλη, στήλη νεφέλης. Βλέπουμε δύο στοιχεία. Από τη μία ο Θεός είναι απρόσιτος, από την άλλη είναι φωτεινός. Αν μπορούσαμε να βλέπαμε με μάτια πνευματικά τι συμβαίνει μέσα σε κάθε θ. Λειτουργία, κυριολεκτικά θα είχαμε χάσει το νου μας. Διότι τι είναι η θ. Λειτουργία; Είναι η σύναξη αγγέλων και ανθρώπων ενώπιον του θείου θυσιαστηρίου. Ο άνθρωπος καλείται να γίνει η σκηνή του Θεού και Λόγου, η έμψυχος κιβωτός. Τι είναι η Παναγία; Η απόδειξη όλων αυτών. Ένα ανθρώπινο ον που έγινε το κατοικητήριο του Θεού. Και όταν βλέπουμε το πρόσωπό Της νιώθουμε μέσα μας να μας συγκλονίζει η αγάπη και η τρυφερότητα η μητρική την οποία βγάζει προς εμάς, τα πνευματικά Της παιδιά.

Άρα τι γίνεται ο πιστός όταν φτάνει στο σημείο να ανοίξει το στόμα του και να πάρει μέσα του το Σώμα και το Αίμα του Χριστού; Όχι ένας Μωυσής που πήρε το δεκάλογο, όχι ένας άγγελος ο οποίος υμνεί τον Θεό, αλλά μία χριστοφόρος ύπαρξη, δηλαδή ένα πρόσωπο όπου γίνεται σκηνή του Θεού. Να γιατί το Σινά της Π. Διαθήκης είναι πολύ μικρότερο θεολογικά από το Σινά της Κ. Διαθήκης που είναι η θ. Λειτουργία, η αγία τράπεζα.”

Ένα άλλο σημείο που μας εφιστά την προσοχή ο π. Ματθαίος, είναι ο ρόλος του Μωυσέως. Ηγέτης, εκπρόσωπος του λαού πηγαίνει να πάρει το μεγάλο, ανεκτίμητο και πολύτιμο δώρο. Αντιστοίχως, στη δική μας περίπτωση, μέσα στη θ. Λειτουργία, ποιός είναι εκείνος που μπορεί να πάρει στα χέρια του το πολυτιμότεο αυτό δώρο που λέγεται Σώμα και Αίμα Χριστού; Ο Ιερέας. Ένας άνθρωπος ο οποίος όμως έχει δεχθεί μέσα του μια ειδική χάρη, το μυστήριο της ιερωσύνης. Ο ηγέτης ο πνευματικός που εκπροσωπεί το λαό και έχει μία αποστολή, να πάρει το λαό του Θεού από την αιχμαλωσία του διαβόλου και της αμαρτίας και να τον οδηγήσει το χώρο της επαγγελίας και της ελευθερίας, που είναι ο παράδεισος, μέσω των ιερών μυστηρίων. Η αποστολή του Ιερέα είναι να παίρνει τον Χριστό από τον ουρανό και να τον κατεβάζει στη γη και να τον μεταδώσει, δια της θ. Ευχαριστίας, σ’ εκείνους που πινούν και διψούν για σωτηρία.

Είναι πολύ χρήσιμοι οι συμβολισμοί που παρουσίασε στη συνέχεια ο ομιλητής. Το ιερό βήμα κάθε ναού συμβολίζει τον ουρανό. Ο κυρίως ναός συμβολίζει τη γη. Ο Ιερέας είναι μεταξύ γης και ουρανού. Περνάει μέσα από την Ωραία Πύλη. Κατεβάζει το Χριστό επάνω στο άγιο θυσιαστήριο. Και αφού ετοιμάσει τη θ. Κοινωνία, παίρνει το Χριστό απ’ την αγία τράπεζα και Τον φέρνει στο κέντρο του ναού για να έρθουν οι πιστοί να Τον μεταλάβουν. Ο Θεός δεν δίνει κάτι από αυτό που έχει, αλλά όλο αυτό που είναι. Να πόσο διαφέρουμε εμείς από εκείνα που συνέβησαν στην Π. Διαθήκη, τόνισε χαρακτηριστικά.

Η προετοιμασία

Ο Θεός στη συνέχεια δίνει εντολή στο Μωυσή, ώστε ο λαός να κάνει περίοδο

αγνισμού και οι Ισραηλίτες να πλύνουν τα ρούχα τους. Συμβολισμοί της δικής μας προετοιμασίας. Ο π. Ματθαίος εξηγεί:

“Ποιός είναι αυτός ο αγνισμός; Το “άνω σχώμεν τας καρδίας”, η πολύπλευρη νηστεία κατά τους Πατέρες. Η νηστεία είναι να πεινάω και να διψάω για Θεό και να χορταίνω μόνο με το Θεό. Τα καθαρά ρούχα σημαίνουν “λάμπρυνόν μου την στολήν της ψυχής”. Θα γίνει αυτό όταν πλύνουμε τα ρούχα της ψυχής μας μέσα στο μυστήριο της εξομολογήσεως. Να βάλεις όρια γύρω από το όρος, παραγγέλλει στη συνέχεια ο Θεός και να είναι πολύ προσεκτικοί οι Ισραηλίτες, αν κάποιος περάσει τα όρια και πλησιάσει τους πρόποδες του βουνού, τότε θα τιμωρείται.

Γιατί μιλάει ο Θεός για όρια; Για να μας θυμίσει τα μεγάλα όπλα με τα οποία ο διάβολος μας πολεμάει. Το πρώτο είναι το να μην προσέλθουμε στο άγιο ποτήριο, με το επιχείρημα ότι είμαστε ανάξιοι. Το δεύτερο είναι να μας δημιουργήσει σύγχυση την ώρα που προσερχόμαστε στη θ. Κοινωνία, αποσπώντας την προσοχή μας. Και εφόσον δεν κατάφερε να μας εμποδίσει να κοινωνήσουμε, το επόμενο όπλο είναι να μας αναγκάσει να διώξουμε από μέσα μας Αυτόν που βάλαμε, όταν μετά τη θ. Λειτουργία αρχίζουμε τα καθημερινά. Προσοχή επίσης στην εξοικείωση, γιατί πολλοί κοινωνάμε χωρίς συναίσθηση.”

Ολοκληρώνοντας αυτό το πνευματικό ταξίδι ο π. Ματθαίος, αναφέρθηκε στο τελευταίο σημείο της περιγραφής. Ο Θεός είπε στο τέλος στους Ισραηλίτες, να είστε έτοιμοι, τρεις μέρες να μην πλησιάσετε τον/την σύζυγο. Γιατί το λέει αυτό; Όταν είμαστε μέσα στο ναό και ετοιμαζόμαστε να κοινωνήσουμε των αχράντων μυστηρίων, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η θέση μας δεν είναι πια ως άνθρωποι, αλλά ως άγγελοι, όπως ψέλνουμε στο χερουβικό ύμνο.

Μάλιστα ο π. Ματθαίος τόνισε ιδιαίτερα ότι, το τι γίνεται την ώρα που τελείται το μυστήριο της θ. Ευχαριστίας στην αγία τράπεζα δεν λέγεται με λόγια. Όλη η αγία τράπεζα φλέγεται με έναν τρόπο που ξεπερνάει τη λογική. Διότι κατέρχεται ο Θεός. Κι αν το Σινά φλεγόταν και κάπνιζε, ας αναλογιστούμε όλοι τι γίνεται στην αγία τράπεζα.

Και έκλεισε τον λόγο του ο π. Ματθαίος, συμπερασματικά λέγοντας:

“Δεν γεννηθήκαμε για να πεθάνουμε, η αποστολή μας είναι να γίνουμε ένα με τον Θεό μας.”

Την ομιλία του π. Ματθαίου Χάλαρη

Πηγή: synodoiporia.gr